

ten de øvrige allmenningstretene. Vi har flere allmenningsbeskrivelser av Dalsiden hvor jordbruksseiendommene med tilhørende seter er listet opp.

Allmenningstretten er begrenset til husbehov, dvs. en kan bette med det antall dyr som gården kan vinterfø, osv. Resursene som er til overs kan andre uten allmenningstrett benytte, etter avtale med forvaltningen, uten at de dermed får allmenningstrett. De delene av Dalsiden som ligger lengst fra setergrendene ble benyttet av mange til fedrifter, seter, beite, moseuttak, osv.

Det er riktig at undertegnede har sittet i fjellstyret i Lesja som representant for allmenningstretten. Kommunesstyret, som den gang valgte fjellstyre, var i god tro. Det var før Landbruksdepartementet kom med sitt skriv om hvem som kan representere allmenningstretten.

Begrepene «allmenningstrett» og «rett til allmenningsbruk» oppfatter jeg som innholdsmessig like. Jeg har ikke sett definisjoner som tilsier at begrepene har forskjellig innhold.

I kontrollutvalget sin behandling av klagen, var det klageadgangen og ikke avsender som var poenget. Valg av fjellstyre er ikke enkeltvedtak som kan påklages etter forvaltningsloven. Kontrollutvalget er ingen klagenstans. Når

ge lande, har vært Frps politikk i

en klage ikke blir tatt opp til behandling som klage, er det heller ikke snakk om habiliter. Kontrollutvalget kan ikke overprøve politiske prioriteringer som er gjort av folkevalgt organ. Kontrollutvalget kan uttale seg dersom kommunesstyret for eksempel har truffet, eller er i ferd med å treffe, et vedtak som vil være ulovlig.

Karl Selstora,
Lesja

Takknemligheten

Jeg har ofte tenkt på om vi brukere av hjelp fra det offentlige tenker over hvor mye vi får igjen via skattedeelen.

Vi har gratis helsetjenester av alle typer, både statlige og kommunale, uten at vi trenger å betale annet enn egenandel. Minstepensjonister slipper å betale medisiner på blå resept. Den kommunale hjemmesykepleien er gratis, og for hjemnehjelp betaler du et månedlig beløp etter hvor stor inntekt du har.

Kommunale vaktmestere tar en symbolsk sum hvis de tar på seg hjelp som ikke kommer av ordnært vedlikehold. Vi får brøyretvegene som er kommunale og fylkeskommunale. Og blir vi sjuke så

Rudhagen og andre hørt på oss

står det legehjelp døgnet rundt både i kommunen og hos spesialisttjenestene på sykehus om nødvendig. Ambulansetransport til sykehuset enten på hjul eller via helikopter.

Bonden dyrker mat og får tilskudd for det, så vi igjen får billigere mat hos butikken. Og vi får hjelp og opplysning fra de vi kaller byråkrater, som er vanlige personer som du og jeg.

Vi skal vise at vi er takknemlige for det vi betaler til fellesskapet. Og vi vil ikke ha en gammel onkel ut på anbud. Jeg har ofte kritisert ulike ting, men ser at jeg har mange ganger tatt feil og ikke vist takknemlighet. Men nå er det ny kurs.

Sverre Johan Høgen,
Vinstra

Språk og dialekter

Jeg ser det skal utgis en bok på stangemål. Ja, ja, alle har sin måte å uttrykke seg på.

Nå undres jeg på hvordan forfatteren vil få fram den tjukke I-en på trykk. Alle vet at vi har en tjukk og en tynn I alfabetet. Og verb kan bøyes svakt eller

ter, rødgrønne venner. Det er

sterkt: å tala, nå tala je, i går tala je og je har tala. Dette er ingen bøyning i det hele tatt, men I-en er tjukk. Så et annet verb, å aka, je æk, i går ok je, je har økt. Dette er sterk bøyning.

Arting språk, og jeg nekter å «knote» når jeg er i hovedstaden. Neste gang jeg er på Theatercaféen vil jeg si: Je kjæm i frå Hedmarken og nå vil je jinne prøve en kråkebolle i hvitvinssaus til forrett!

Jeg tipper at den blide servitøren (som sikkert er fra Midtøsten) vil få hakasleppi!

Så undres jeg på hvorfor en nyhessending på lokalradio/TV aldri blir lest på ekte hedmarksdialekt. Egnert ikke vår uttrykksmåte seg til skildring av ran, innbrudd og stygge utykkere? Men hvorfor leser Reidar Kjaestad nyheter så fint opp på sin dialekt?

Er vår lokale Mjøs-dialekt simpelthen for pussig til opplesning av alvorlige hendelser?

Marie Tangnes, Stange

Gausdal A-senter

Hvordan kan kommunen være delaktig i nedleggelse av sin egen attføringsbedrift?

Hva med de 14 ansatte? Er ikke kommunen interessert i å opprett-

holde arbeidsplasser i bygda og å ta vare på de svake, i stedet for å skyve de fra seg?

Det er snakk om at LIPRO skal ta over plassene, men uten noen form for forpliktelser, så lenge det ikke blir noen fusjon. I så fall, hvordan skal LIPRO finne lokaler, så lenge ikke kommunen selv greide å fremskaffe lokaler?

Er grunnen til nedleggelse av Gausdal A-senter at de ikke har lokaler fra 1. mai? Er ikke det et tynt grunnlag å legge ned en arbeidsplass med 14 ansatte pga. lokaler, når det bygges nytt flerbrukshall hvor andre aktiviteter skal inn?

Hva er begrunnelsen for utkastelse av Norrdhallen? Hvordan kunne kommunen selge Klubbhuset (huset i skogen), som var et eget lokale?

Andre kommuner jobber hardt for å kunne beholde sin attføringsbedrift, hvorfor gjør ikke Gausdal kommune det? Kan noen av de ansvarlige vennligst forklare oss dette, i stedet for å kun skyule seg bak sin rett til å beslutte?

Er dette å være «offensiv og spennende»?

Margith Johansen,
På vegne av deltakere ved Gausdal A-senter

I dag haustar me berre 30 prosent av tilveksten i dei norske skogane. Rammevilkåra må endrast for at det skal bli lønsamt å drive skogbruk. Skogen rotnar praktisk tala på rot med dagens økonomi.

Per Roar Bredvold, stortingsrepr. (FrP)